

nansminister til det modsatte Resultat, at Anstalten ligefrem vilde sætte Penge til. Saa, jeg har ikke gjort de Regnestykker op; jeg har dem ikke for mig, saa jeg skal ikke kunne sige, hvilket der er det rigtige; maaste den ærede Ordfører vil kunne det. Men selv om saa var, at Anstalten ikke vilde faa sine Udlæg til Lægehonorar, til Papir, til Policier, til Undersøgelser, til Agentprovision osv., fuldt dækkede, naar den forsikrede forlangte at udtræde netop ved det tredje Aars Udløb, eller naar der var betalt 3 Aars Præmier, saa er det dog klart, at i de aller fleste Tilfælde, nemlig naar den paagældende ikke netop træder ud paa dette tidlige Stadium, men senere, vil Anstalten selv efter den ærede Ministers Forudsætning komme til at tjene, og det ikke ubetydeligt. So flere Aar Kontrakten har bestaaet; og jo større Tilstud den paagældende derfor har givet til Driften, desto mere vil han naturligvis have stadesløsholdt Anstalten med Hensyn til dens Udlæg til Driften. Men i hvert Tilfælde bliver det jo altid kun Bagateller, og man kan jo ikke tage ekstreme Tilfælde og sige, at i det og det Tilfælde vil der tabes 38 Kr. — saaledes tror jeg, det var, at den højtærede Minister sagde — der er mange Tilfælde, hvor der tjenes lige saa meget, man maa tage efter Gennemsnitsberegning, og jeg tror ikke, at Anstalten vil lide nogen Skade, selv om man bortstører Sikkerhedsdriftstilløget ved Afregningen af den forsikredes Debet til Anstalten.

Og dernæst er der en anden Grund, som har været overbevisende for mig til til Dels at fravige det Standpunkt, som jeg indtog over for den ærede Ordfører ved første Behandling. Det er, at der er ingen Grund til, at man skal blive ved at lade denne Driftsfond stige og stige, den stiger jo ganske enormt hvert Aar, og skal den blive ved at rulle paa den Maade, naar den en Gang 1 Mill. — Det er muligt, at den ærede Finansminister har Ret i at sige, at den Driftsfond er egentlig en Vilkaarlighed, den hører lige saa vel til Anstaltens Formue som den øvrige Formue, den hører til Statens Formue. Der er dog blandt andet den ikke uvæsentlige Forskel, som den højtærede Finansminister antydede, nemlig at af Driftsfondens Overstud tillægges der, saa vidt jeg ved, Funktionærerne 25 pCt. om Aaret. So mere man lægger til Driftsfonden, desmere forhøjer man altsaa Gagen for Funktionærerne, og nu under jeg ganske vist disse Funktionærer en god Gage, men jeg synes ikke, man skal gøre det paa en saadan ubestemmelig Maade, navnlig ved at etablere en Driftsfond, som skal stige og

stige, saaledes at Lantieren bliver større og større hvert Aar. Hvis der saa endda var en Fare for, at Driftsfonden ikke skulde blive tilstrækkelig under særlige uheldige Konjunkturer eller ved den eventuelle Afvikling, at der saa ikke skulde være nok i denne Fond, at Anstalten altsaa vilde faa et ligefremt Tab ved denne Foranstaltning, som Udvalget her foreslaar, ja saa kunde jeg endda forstaa det. Men det hele er, som den ærede Ordfører fremhævede, kun en Bagatel, i Sammenligning med de meget store Indtægter, som Driftsfonden har, og det meget betydelige Overskud, der er. Og naar det er saa, siger jeg: Lad den, der vil have en Forsikring hævet, komme til at bøde noget, men lad ham ikke komme til at bøde mere end rimeligt, og lad Anstalten i saadanne Tilfælde stille sig fulant lige over for dem, der ønske at udtræde. — Og der er endnu et Moment, som er bestemmende for mig. Det er det, at jeg er kommet til den Overbevisning, at de fleste Personer, der ønske en Forsikringskontrakt hævet, ere Folk, der ikke gøre det af deres gode frie Vilje, men Folk, der ere komne i uheldige Forhold, og som derfor ikke længere kunne opretholde deres Forsikring; de have ligefrem ikke Haab til det, eller ogsaa have de pantsat deres Police for et Laan, som de nu have nok med at betale Renter og Afdrag af; eller Kreditor slaar ned i Policen og forlanger Afvikling, og kommer saa med Debtors Samtykke til Anstalten og forlanger Forsikringen hævet. Denne Mand er saa uheldig stillet, at han ikke kan opretholde denne Forsikring, han har ønsket at overlade til sin Enke og sine Børn, han tvinges altsaa til det, han meget nødig vilde, nemlig at lade denne Kontrakt hæve, og han skal oven i Købet stilles ekstra uheldigt, idet Anstalten siger til ham: Du kan nok faa Kontrakten hævet, men Du skal nu betale Driftstillæg for hele Din Livstid til den kongelige Livsforf. ans. anstalt. Det er der ingen Grund til. De Tilfælde, hvor en Person ligefrem udtræder for at spekulere eller for at gaa over i andre Anstalter, af Bankemodighed eller lignende, tror jeg ville være forspindende i Sammenligning med de her nævnte Tilfælde, hvor det er Nøden, der driver Folk til at ønske Kontrakten hævet. Saa skal Anstalten stille sig ligesom enhver anden hæderlig Kontrahent, naar han ser, at hans Medkontrahent, som iøvrigt har søgt at gøre sin Pligt og opfylde sine Forpligtelser i enhver Henseende, er kommen i uheldige Forhold, saaledes at han ikke kan opfylde Kontrakten længere. Saa skal Anstalten, især naar man ser hen til, at det er en Statsanstalt, som har hele Stats-